

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/143/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819200249
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3819200249.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: S., proti žalovanému: R., o zaplatenie 905,38 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 07. júna 2019, č.k. 14Csp/5/2019-58, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému voči žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 18.1.2019 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 905,38 EUR s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 6.8.2018 medzi H. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, bola na žalobcu postúpená pohľadávka zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorou právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 1.000,-EUR a žalovaný sa zaviazal v stanovenej lehote vrátiť právnenému predchodcovi žalobcu istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli okrem iného Obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky žalobcu a sadzobník poplatkov žalobcu. Žalovaný svojim podpisom na zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a že súhlasí s ich obsahom. Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru právny predchodca žalobcu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 29.2.2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný dlžnú sumu neuhradil a to ani len sčasti. Ku dňu 15.1.2019 bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi nasledovné dlžné sumy: dlžnú istinu vo výške 905,38 EUR, dlžné úroky z istiny do 15.1.2019 vo výške 795,64 EUR, zmluvný úrok vo výške 19,10% ročne zo sumy 905,38 EUR od 16.1.2019 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 905,38 EUR od 16.1.2019 do zaplatenia a bankové poplatky vo výške 52,65 EUR. Žalobca sa k žalobe písomne nevyjadril.

3. Za aplikácie ust. § 497 Obch. zákonníka, § 52 ods. 1 - 4 Obč. zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 100 ods. 1 veta prvá, § 100 ods. 2, § 101, § 103, § 53 ods.9, § 565, § 54a, § 879v Obč. zákonníka na zistený skutkový stav, posúdiac uzatvorenú úverovú zmluvu ako spotrebiteľskú, na ktorú dopadajú normy spotrebiteľského práva a podriadenú tiež režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v

znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalovaný nárok je premlčaný, z ktorého dôvodu žalobu zamietol. Dôvodil, že z listov právneho predchodcu žalobcu zo dňa 2.2.2016 a zo dňa 29.2.2016 vyplýva, že právny predchodca žalobcu najskôr upozornil žalovaného, že je ku dňu 1.2.2016 v omeškaní viac ako tri mesiace po lehote splatnosti s čiastkou vo výške 558,01 EUR, pozostávajúcej z omeškanej splátky, poplatkov 46,15 EUR a poistného 3,-EUR a zároveň ho vyzval aby uhradil uvedenú sumu do 15 dní od doručenia výzvy. Keďže uvedená výzva bola neúspešná, vyhlásil žalobca ku dňu 29.2.2016 úver za predčasne splatný a vyzval žalovaného na jeho úhradu (spolu v sume 1.123,98 EUR) do 10 dní. Právny predchodca vyhlásil predčasnú splatnosť pohľadávky dňa 29.2.2016, bola však vyhlásená pre nezaplatené splátky splatné v období tri mesiace pred 2.2.2016, t.j. najneskôr pre splátku splatnú 25.10.2015. S touto splátkou sa žalovaný ocitol v omeškaní viac ako tri mesiace ku dňu 26.1.2016. Keďže najneskôr pre nesplnenie uvedenej splátky sa stal zročným celý dlh, začala plynúť premlčacia doba najneskôr odo dňa zročnosti tejto nesplnenej splátky, t.j. od 25.10.2015. Keďže ide o občianskoprávny vzťah, premlčacia doba bola trojročná a uplynula dňa 25.10.2018. Žaloba však bola súdu doručená až dňa 18.1.2019, teda po uplynutí premlčacej doby. Žalovaný nárok bol teda v celom rozsahu premlčaný. Keďže súd na toto premlčanie musí v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka prihliadať ex offio, žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol za aplikácie ust. § 255 ods. 1 CSP, pričom nepriznal nárok na náhradu trov konania žalovanému ako síce v spore úspešnému, ale z dôvodu, že mu vznik trov z obsahu spisu nevyplýnul.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol žalobca, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu tak, že žalobe bude v plnom rozsahu vyhovieť a žalovaný bude zaviazaný na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Uplatňujúc dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (nesprávne právne a skutkové závery) namietal správnosť záveru súdu prvej inštancie o premlčaní jeho nároku. Mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ustanovenie Občianskeho zákonníka o premlčaní tvrdiac, že podľa ust. § 103 Obč. zákonníka začína plynúť premlčacia doba od zosplatnenia úveru. Vyhlásenie predčasnej splatnosti predstavuje zmenu záväzku čo do termínu splatnosti, ktorá sa týka celého úveru. Od vyhlásenia predčasnej splatnosti je žalovaný povinný uhradiť celý dlh naraz. Výklad súdu týkajúci sa premlčania odporuje ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka. Ak by žalobca mal povinnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť len do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky, musel by čakať, kým bude dlžník v omeškaní s viacerými splátkami. Poukazoval na podporu svojho názoru na rozhodnutia iných odvolacích súdov, príkladmo KS Prešov sp. zn. 3Co/161/2014, KS Trnava sp. zn. 24Co/945/2015 a tiež OS Trnava sp. zn. 27Csp/3/2019.

5. Žalovaný nevyužil svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie v napadnutej časti vydané podľa § 359 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

8. Súd prvej inštancie žalobou uplatnený nárok posúdil ako premlčaný a žalobu z tohto dôvodu zamietol vychádzajúc z názoru, že podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka v spojitosti s ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, začína plynúť premlčacia doba vo vzťahu k tomuto nároku odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu dlhu.

9. Žalobca namietal nesprávne skutkové a právne závery v otázke premlčania uplatneného nároku, na ktorých založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie (dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) tvrdiac, že podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba od zosplatnenia úveru, v dôsledku čoho bol nárok uplatnený včas.

10. Odvolací súd za aplikácie ust. § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok, existenciu ktorej vady nezistil, a odvolateľ ju tiež ani netvrdil.

11. V ďalšom odvolací súd podrobil napadnuté rozhodnutie vecnému prieskumu z hľadiska žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (nesprávne skutkové a právne závery).

12. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

13. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

14. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalobcu, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom a ustálenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dostatočne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď predovšetkým právny vzťah založený zmluvou o úvere posúdil ako spotrebiteľský (§ 52 a nasl. OZ), vyžadujúci si jeho podriadenie normám spotrebiteľského práva a po zistení, že nárok žalobcu je premlčaný, správne stanoviac počiatok plynutia premlčania odo dňa zročnosti nesplnenej splátky pre ktorú došlo k zosplatneniu dlhu, za aplikácie ust. § 103 Občianskeho zákonníka v spojitosti s ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka žalobu zamietol. Správne tiež vzhľadom na plný úspech žalovaného v spore, konštatoval vznik nároku na jeho strane na náhradu trov konania (§ 255 ods. 1 CSP), avšak dôvodne právo na ich náhradu tomuto vo výsledku nepriznal, keďže mu trovy v konaní nevznikli. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach na tieto poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval všetky pre strany známe fakty spolu so správnou citáciou právnych predpisov.

15. Nad rámec uvedeného vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd dodáva nasledovné:

16. Žalobca sa teda v konaní prostredníctvom odvolacích námietok dovoľáva odlišného posúdenia počiatku plynutia premlčania vo vzťahu k uplatnenému nároku tvrdiac, že správne tento počiatok je potrebné odvodzovať od zosplatnenia úveru.

17. Odvolacie námietky k vyššie uvedenému sa vzťahujúce, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

18. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal zročný celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí

troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

21. Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že premlčacia doba v prípade spotrebiteľského úveru, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, o ktorý prípad ide nesporne tiež v posudzovanej veci, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, teda k zosplateniu celej pohľadávky a to za predpokladu, že to bolo (rozumej zosplatenie) medzi stranami spotrebiteľského úveru dohodnuté, pričom však musí byť zachované, že veriteľ môže uplatniť toto právo najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky, keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. V posudzovanom spotrebiteľskom vzťahu, vychádzajúc zo zmluvy a k nej prináležiacich neoddeliteľných listín, existovala dohoda zmluvných strán podľa § 565 Občianskeho zákonníka (existenciu a platnosť ktorej strany ani nespochybovali), v zmysle ktorej právny predchodca žalobcu mohol žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky úveru, k naplneniu ktorej došlo tiež v konkrétnostiach danej veci, keď právny predchodca žalobcu listami zo dňa 2.2.2016 a zo dňa 29.2.2016 najskôr upozornil žalovaného, že je ku dňu 1.2.2016 v omeškani viac ako tri mesiace po lehote splatnosti s čiastkou vo výške 558,01 EUR, z poplatkov 46,15 EUR a poistného 3,-EUR a zároveň ho vyzval aby uhradil uvedenú sumu do 15 dní od doručenia výzvy a následne pre nečinnosť žalovaného vyhlásil žalobca ku dňu 29.2.2016 úver za predčasne splatný a vyzval žalovaného na jeho úhradu (spolu v sume 1.123,98 EUR). Právny predchodca žalobcu teda vyhlásil predčasnú splatnosť zostatku pohľadávky dňa 29.2.2016, táto bola však vyhlásená pre nezaplatené splátky splatné v období tri mesiace pred 2.2.2016, t.j. najneskôr pre splátku splatnú 25.10.2015, s ktorou splátkou sa žalovaný ocitol v omeškani viac ako tri mesiace ku dňu 26.1.2016.

23. Keďže teda v danej veci existovala dohoda podľa § 565 Občianskeho zákonníka, kedy veriteľ - právny predchodca žalobcu mohol žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh, Občiansky zákonník v § 103 veta druhá, stanovuje osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného úveru tak, že v takomto prípade začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z uvedených dôvodov preto premlčanie bolo potrebné posudzovať vzhľadom na toto osobitné pravidlo a počiatok plynutia premlčacej doby stanoviť od zročnosti nesplnenej splátky, ako to tiež správne súd prvej inštancie posudzoval a nie odo dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ktorého posúdenia sa nedôvodne prostredníctvom odvolacích námietok domáhal žalobca.

24. Keďže teda v konkrétnostiach posudzovanej veci, najneskôr pre nesplnenie splátky splatnej dňa 25.10.2015 sa stal zročným celý dlh, vychádzajúc z trojročnej premlčacej lehoty, pri doručení žaloby na súd až dňa 18.1.2019, nebolo možné postupovať inak, ako túto z dôvodu premlčania nároku zamietnuť.

25. Z vyššie uvedených dôvodov, keďže dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie postupoval pri posúdení premlčania správne, jeho rozhodnutie ako vecne správne, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé k zmene napadnutého rozhodnutia, k čomu nie je spôsobilý ani poukaz odvolateľa na rozhodnutia iných odvolacích súdov, či nižšieho súdu, keďže nimi odvolací súd v posudzovanej veci viazaný nie je.

26. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nepriznal právo na ich náhradu žalovanému vo vzťahu k žalobcovi napriek jeho úspechu v odvolacom konaní, keďže tomuto preukázateľne trovy odvolacieho konania nevznikli.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).